

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů („zákon o azylu“).

Toto rozhodnutí napadl žalobce včas podanou žalobou, v níž uvedl, že v předcházejícím řízení o udělení mezinárodní ochrany byl zkrácen na svých právech. Namítal pochybení správního orgánu ve správním řízení, a to porušení ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť žalovaný nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu a dále porušení ustanovení § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu, neboť žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro jejich udělení. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

V doplnění žaloby, učiněném prostřednictvím soudem ustanoveného zástupce žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v tom, že se žalovaný řádně nevypořádal se všemi skutečnostmi významnými pro rozhodnutí ve věci a porušil tak ustanovení § 2 a § 3 správního řádu. Žalovaný pochybil především tím, že se odpovídajícím způsobem nevypořádal s obsahem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, zejména pak s jeho tvrzeními, že mu v případě návratu do země původu hrozí nebezpečí vážné újmy ze strany příslušníků Muslimského bratrstva, kteří ho dlouhodobě pronásledují a v případě návratu mu hrozí smrtí. Žalobce v průběhu celého řízení, a to včetně řízení o jeho předcházející žádosti, konzistentně popsal jím prožité události, a pokud uvedl, že se i v nedávné době objevily výhružné nápisy na zdech domu jeho rodičů, nebo pokud upozorňoval na neopadající zájem příslušníků Muslimského bratrstva o svou osobu, činil tak v souladu se skutečností. Žalobce souhlasí se závěrem žalovaného a považuje za nesporné faktické omezení moci Muslimského bratrstva, nicméně nesouhlasí s názorem, že jeho vliv opadl natolik, aby se mohl bezpečně vrátit. Žalobce sám doložil materiály prokazující, že mu bylo ze strany Muslimského bratrstva vyhrožováno i v době bezprostředně předcházející podání jeho azylové žádosti, mladší bratr žalobce byl dokonce odveden z domu a nucen k tomu, aby vyzradil aktuální místo pobytu žalobce. Rovněž text, jehož překlad žalovaný zajistil, a který se objevil na zdi domu, v němž žalobce bydlel, prokazuje reálnou hrozbu ze strany Muslimského bratrstva vůči žalobci. Dle žalobce žalovaný neposoudil rizika ze strany nynější vládnoucí garnitury

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

ve vztahu k žalobci, nezabýval se tím, zda žalobce nebude představiteli stávající státní moci za své jednání pronásledován stejně, jako byl pronásledován před svým odjezdem ze strany Muslimského bratrstva, které v dané době zastávalo stejnou pozici, jako v současné době armáda. Žalovaný pochybil ve vztahu k posouzení uvedených skutečností z hlediska naplnění podmínek udělení azylu dle §12 písm. b) zákona o azylu, případně alespoň doplňkové ochrany dle ustanovení §14a zákona o azylu. Žalobce dále poukázal na problematiku svého dřívějšího manželství s křesťankou, s níž se žalovaný vypořádal nedostatečně s tím, že se nejedná o azylově relevantní skutečnost. Dle názoru žalobce žalovaný ve svém rozhodnutí chybně přehlíží postoj většinového islámského obyvatelstva k nábožensky smíšeným sňatkům a chybně opomíjí posouzení přístupu představitelů současných vládnoucích vrstev reprezentujících státní moc k těmto otázkám. Žalobce tvrdí, že v době vládnutí Muslimského bratrstva byla tolerance k těmto manželstvím velmi nízká a dle jeho informací byly výhrůžky ze stran islámských radikálů často realizovány a ze strany vládních orgánů tolerovány. Poukázal na konkrétní výhrůžky, které jsou mu adresovány a s nimiž se žalovaný vypořádal nedostatečně. Má za to, že důvody, které v průběhu řízení uvedl, dostatečně odůvodňují závěr o splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu, příp. § 14a zákona o azylu. Setrval na svém návrhu, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žalobních námitek, s nimiž nesouhlasí, odkázal na obsah správního spisu, zejména na žádost o udělení mezinárodní ochrany, výpovědi žalobce, použité informace o zemi původu a na vlastní rozhodnutí, na jehož správnosti setrval. Žalovaný stručně zrekapituloval výsledek první azylové žádosti žalobce (viz níže), k obsahu žaloby pak uvedl, že za účelem spolehlivě zjištěného stavu věci byl se žalobcem veden pohovor k důvodům jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu, v odpovědích nebyl omezován, s obsahem protokolu byl seznámen, jakož i s obsahem podkladů a zpráv o situaci v jeho zemi původu. Neměl k nim připomínky, nenavrhoval jejich doplnění a nedodal žádné relevantní listinné důkazy jako podklad pro vydání rozhodnutí. Žalovaný v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ohledně povinnosti tvrzení, např. na rozsudky č.j. 4 Azs 151/2005-86 ze dne 7.12.2005, č.j. 1 Azs 3/2012 ze dne 2.5.2012, či č.j. 5 Azs 50/2003-47 ze dne 26.2.2004 a č.j. 5 Azs 24/2003-42 ze dne 18.12.2003, jejichž podstatné závěry citoval. Dále připomněl, že povinnost zjistit skutečný stav věci podle § 3 správního řádu má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl. Žalobní námitku ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu shledal neopodstatněnou, neboť žalobce neuváděl žádné azylově relevantní skutečnosti. K námitce tvrzeného společného soužití s občankou ČR žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 8.6.2011, č.j. 2 Azs 8/2011, z něhož citoval a shrnul, že právo na soukromý a rodinný život, tak jak je garantováno mezinárodním právem, nezaručuje právo na výběr nejvhodnějšího místa na rozvíjení rodinného

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : života. Dle názoru žalovaného je žalobcova žádost o mezinárodní ochranu účelová a byla podána s cílem zneužít azylové procedury k legalizaci dalšího pobytu žalobce v ČR. Připomněl, že žalobce na území ČR pobýval od 27.1.2012 a teprve až co neúspěšně žádal o azyl v zahraničí, požádal o mezinárodní ochranu v ČR (první žádostí ze dne 5.9.2012), přičemž tak učinil až po několika měsících od vstupu na území ČR. Dle žalovaného žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, ani podle § 13 zákona o azylu, rovněž nesplňuje důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu a doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, přičemž z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, jakými úvahami se žalovaný řídil včetně aplikace právních předpisů, na základě kterých rozhodoval. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou v celém rozsahu zamítl.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů. Projednal žalobu při jednání za účasti tlumočníka do jazyka arabského.

V přezkumném řízení soud ověřil následující rozhodné skutečnosti.

Žalobce poprvé požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 5.9.2012 z důvodu obavy z pomsty ze strany příbuzných obětí jeho známého policisty, za to, že mu pomáhal, dále z obavy z ohrožování ze strany Muslimského bratrstva a za účast na protirežimních demonstracích ve vlasti v roce 2011. Rozhodnutím

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : žalovaného ze dne 27.9.2012 nebyla žalobci mezinárodní ochrana udělena. Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 7.1.2013 žalobu žalobce zamítl a NSS usnesením ze dne 3.7.2013 řízení o kasační stížnosti žalobce zastavil.

V pořadí druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 27.8.2013 žalobce uvedl, že je arabské národnosti, vyznává sunnitský islám, není a nikdy nebyl členem žádné politické strany ani organizace, má vysokoškolské vzdělání cestovního ruchu, je rozvedený, v ČR má přítelkyni. Vlast opustil 27.1.2012, téhož dne přicestoval do ČR a dne 6.2.2012 odjel do Belgie, kde požádal o mezinárodní ochranu. Asi po šesti měsících byl převezen do ČR jako země příslušné k vyřízení jeho azylové žádosti. Odůvodnil, že z vlasti odjel proto, že mu vyhrožovalo Muslimské bratrstvo. V lednu 2011 se účastnil protirežimních demonstrací. Uvedl, že byl mezi těmi „kdo začali revoluci,“ nesouhlasili s příchodem Muslimského bratrstva. Dne 28.1.2011 začal útok rebelů na věznice a policejní stanice ze strany Muslimského bratrstva. Žalobce pomohl policejnímu důstojníkovi, kterého znal a který chránil policejní stanici v blízkosti jeho bydliště. Dotyčný důstojník se bránil proti rebelům, začal na ně střílet, ale sám byl zraněn. Zavolał telefonem žalobci, aby pro něho přijel a odvezl ho do nemocnice. Žalobce tak učinil, dal mu civilní oblečení a odvezl ho do nemocnice. Viděli ho lidé, kteří ho znali a začali po něm pátrat, aby se mu pomstili. Chtěli ho zabít za to, že pomohl policistovi. Po této události utekl společně s důstojníkem a jeho rodinou do Al-Mansury, kde žil otec žalobce. Dotyčnému tam zařídil bydlení a sám bydlel u babičky. Žalobce se pro případ návratu

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : obává pronásledování ze strany rebelů Muslimského bratrstva, kteří mu vyhrožují zabitím.

V průběhu pohovoru dne 3.9.2013 žalobce uvedl, že z Egypta vycestoval s vlastním cestovním pasem, zařídil si turistické vízum, kdy získal pozvání do ČR od paní E. S. Žalobce sdělil, že uvádí stejné důvody, jako při své první žádosti o mezinárodní ochranu s tím, že nastaly nové skutečnosti. Uvedl, že začátkem roku 2013 k nim domů přišli lidé z Muslimského bratrstva, odvezli jeho mladšího bratra, aby od něho získali informace, kde se žalobce nachází, poté ho pustili. Občas se na zdi objeví výhružný nápis, že ho Muslimské bratrstvo chce. K současné situaci v Egyptě vypověděl, že Muslimské bratrstvo zabíjí lidi, současný prezident je členem Muslimského bratrstva a lidé opětovně začali demonstrovat na protest nesouhlasu s Muslimským bratrstvem v čele. Opětovně popsal, jak pomohl policejnímu důstojníkovi a pomohl mu utéct do Al-Mansury. I nadále se obává pronásledování a zabití ze strany Muslimského bratrstva, které se mu za to chce pomstít. Dále uvedl, že na dotyčného policejního důstojníka byly vydány dva rozsudky smrti, ale nemohli ho najít. V roce 2012 se sám udal a dostal pět let vězení. Ke svým případným dřívějším potížím se státními orgány uvedl, že žádné neměl, toliko v roce 2005-2006 ho zadržela policie, když si chtěl vyměnit peníze. Sebrali mu peníze (600 USD) z důvodu, že je mění načerno a sepsali protokol, že jim utíkal a zadrželi ho na 24 hodin. Ke svým osobním poměrům žalobce uvedl, že v roce 2007 se oženil s litevskou státní občankou a jezdil za ní do Litvy. V srpnu 2008 se rozvedli. Ač ve

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : vlastní v minulosti neměl potíže se svým náboženským vyznáním, nyní ho lidé pomlouvají, že si zval křesťanku a nepomohl jí konvertovat k islámu. O mezinárodní ochranu žádá proto, že se obává zabití, chce žít v bezpečí jako normální člověk.

V průběhu správního řízení žalobce ke svým tvrzením doložil dne 26.8.2012 e-mail s obrázkem zdi s nápisem, který má dokazovat, že žalobce je hledán muslimským bratrstvem, tři internetové články serveru Novinky.cz o aktuální situaci v Egyptě, internetový článek serveru ALJAZEERA v anglickém jazyce, dne 2.9.2013 e-mail, který popisuje, že dotyčný policejní důstojník je nevinný a rodiny mučedníků vyhrožují pomstou za své děti, průkaz povolení k pobytu v Litevské republice, platný do srpna 2009.

Součástí správního spisu jsou dále informace shromážděné žalovaným ohledně politické a ekonomické situace a stavu dodržování lidských práv v Egyptě. Při posouzení žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný vycházel ze zprávy Congressional Research Service – Egypt ze dne 12.9.2013, zprávy Ministerstva vnitra Velké Británie – Egypt ze dne 8.11.2013 a zprávy Ministerstva zahraničí Velké Británie-Egypt ze dne 30.9. 2013 a informací obsažených v databance ČTK-Země Světa-Egypt. Dále vycházel i z materiálů z předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany, zohlednil i žalobcem doložené materiály. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, této možnosti využil, uvedl, že s podklady souhlasí, nevzněl žádné námitky ani žádné návrhy na jejich doplnění.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

Při jednání zástupci účastníků odkázali na svá písemná podání a shodně se též vyjádřili. Žalobce zopakoval, že v případě návratu se obává Muslimského bratrstva. Má informace, že k nim domů stále chodí lidé z Muslimského bratrstva.

Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba **n e n í**
d ů v o d n á.

Z ustanovení § 28 odst. 1 zákona o azylu vyplývá, že mezinárodní ochranu lze udělit ve formě azylu nebo doplňkové ochrany; shledá-li ministerstvo při svém rozhodování, že jsou naplněny důvody pro udělení azylu podle § 12, 13 nebo 14, udělí azyl přednostně. Pokud správní orgán dospěje k závěru, že nebyly naplněny důvody pro udělení azylu jako vyšší formy mezinárodní ochrany, v souladu se zákonem posoudí, zda-li cizinec nesplňuje důvody k udělení doplňkové ochrany.

Podle § 12 zákona o azylu v platném znění se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

Za pronásledování se pro účely tohoto zákona považuje závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodních organizací, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním. Za pronásledování se nepovažuje, může-li cizinec s přihlédnutím k osobní situaci nalézt účinnou ochranu v jiné části státu, jehož státní občanství má, nebo je-li osobou bez státního občanství, v jiné části státu svého posledního trvalého bydliště, pokud se obava z pronásledování vztahuje pouze na část území státu.

Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalovaný se případem žalobce podrobně zabýval, posuzoval jeho azylový příběh na základě výpovědí žalobce, informací o zemi původu a materiálů předložených žalobcem. Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že správní řízení netrpí vytýkanými vadami, žalovaný náležitě zjistil skutkový stav věci a napadené rozhodnutí, které je řádně a podrobně odůvodněné, bylo vydáno v souladu se zákonem. Výčet důvodů pro udělení azylu uvedených v § 12 zákona o azylu je

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : taxativní a nelze je rozšiřovat o důvody další. Žalobce neprokázal jakékoliv potíže ve vlasti spojené s uplatňováním svých politických práv a svobod, a proto nelze dospět k závěru o jeho pronásledování dle § 12 písm. a) zákona o azylu. Rovněž neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit, že by mohl mít důvodnou obavu z pronásledování pro některý z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobce vyloučil jakékoliv potíže se státními orgány své země původu. Z vlasti vycestoval legálně a bez potíží v roce 2012. První žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR byla žalovaným i Krajským soudem v Praze posouzena jako nedůvodná. Žalobce v současné žádosti o mezinárodní ochranu uváděl stejné důvody jako ve své první žádosti (obava z pomsty ze strany Muslimského bratrstva proto, že pomohl policejnímu důstojníkovi, který během demonstrací v Egyptě v lednu 2011 při obraně policejní stanice zastřelil několik lidí), které dle jeho názoru i nadále trvají, za nové důvody své žádosti uvedl obavu ze současné společensko-politické situace v Egyptě, obavy z toho, že je v Egyptě pomlouván, protože uzavřel sňatek s křesťankou a nepomáhal jí, aby konvertovala k islámu a skutečnost, že nyní má v ČR přítelkyni, občanku ČR.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že původní problémy žalobce - obavu z pomsty ze strany Muslimského bratrstva, již posoudil v předchozím řízení a nejedná se tak o nové skutečnosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu. Přesto při posouzení nových důvodů současné žádosti nepostupoval dle citovaného ustanovení (tj. nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany), ale rozhodoval

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

opět meritorně, neboť považoval za potřebné zohlednit aktuální situaci v Egyptě, která se v mezidobí od posledního rozhodnutí zásadně změnila. Na rozdíl od tvrzení žalobce ohledně aktuální situace v Egyptě žalovaný s odkazem na použité podklady uvedl, že samotná organizace Islámského bratrstva byla zakázána, prezident M. Mursí (představitel Islámského bratrstva) byl dne 3.7.2013 sesazen. Islámské Bratrstvo již nemá žádné zastoupení v egyptské vládě a jeho působení je ze strany egyptských státních orgánů potlačováno, mnoho představitelů bylo zadrženo (viz Zpráva MV Velké Británie z 8.11.2013). Pokud se žalobce i nadále obává problémů ze strany Islámského bratrstva, může se nyní úspěšně domáhat pomoci u státních orgánů, které proti této organizaci zasahují. K tvrzené obavě z pomluvy ve vlasti kvůli sňatku s křesťankou soud ve shodě se žalovaným uvádí, že pomluvu nelze považovat za azylově relevantní pronásledování ve smyslu zákona o azylu. Navíc žalobce byl ženatý toliko krátce, od rozvodu již uplynulo šest let a sám žalobce uvedl, že ve své vlasti je stále veden jako svobodný, protože egyptským úřadům neohlásil, že se v zahraničí oženil. Navíc správnímu orgánu k provedení důkazu předložil své povolení k pobytu v Litevské republice a neuvedl, že by se svou litevskou manželkou v Egyptě, kde měl být vystaven pomluvě, žil nebo po nějakou dobu pobýval. Jeho obava i s přihlédnutím k tomu, že vlast opustil v roce 2012, tedy čtyři roky po rozvodu, tak není důvodná. Na tomto místě lze odkázat na judikát Vrchního soudu v Praze ze dne 30.10.2001, č.j. 7 A 754/2000-29, v němž se m.j. uvádí: „Podle přesvědčení soudu je známým jevem v každé zemi (byť v některé více a v jiné méně, nicméně i v zemích nejvyššího standardu ochrany lidských práv a důsledně

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :
demokracie), že příslušníci určité rasy, národnosti, náboženského vyznání, sociální skupiny nebo politického přesvědčení se mohou stát u svých spoluobčanů právě pro tyto vlastnosti terčem ústrků, slovních i fyzických útoků, diskriminačních postupů při přístupu ke vzdělání, k výkonu určitých povolání, ba dokonce i přístupu na určitá místa nebo užívání veřejného majetku. Zdrojem takového nepřátelského jednání mohou být nejrůznější lidské vlastnosti jako xenofobie, animozita, závist, msta za dřívější příkoří domnělá i skutečná, důvodná i nedůvodná obava o bezpečnost, náboženské důvody, strach z ohrožení sociálních jistot atd. To však samo o sobě není ještě pronásledování ve smyslu ust. § 12 zákona o azylu, resp. ve smyslu čl. 1 bod A. 2. Úmluvy o právním postavení uprchlíků. Soud dále ve shodě se žalovaným konstatuje, že ani existenci partnerských vazeb (žalobce má v ČR přítelkyni) či rodinných vazeb nelze podřadit pod azylově relevantní důvody dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný zhodnotil žalobcem předložené materiály se závěrem, že internetové články, které obecně popisují situaci v Egyptě korespondují s obsahem informací, které shromáždil žalovaný. Žalovaný vzal v potaz i fotografii s nápisem na zdi „pomsta Muslimského bratrstva“. S ohledem na vnitropolitické změny v Egyptě, kdy organizace Muslimského bratrstva byla zakázána, je řazena k teroristickým organizacím, lze učinit závěr, že žalobce by se mohl domáhat pomoci u státních orgánů, které proti této organizaci zasahují. Dle názoru soudu žalovaný při zjištění skutkového stavu věci neporušil namítaná ust. § 2 a 3 správního řádu, když opakovanou žádost žalobce o mezinárodní ochranu ohledně jím prezentovaných důvodů řádně a meritorně posoudil a učinil tak v souladu s ustálenou judikaturou

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : NSS, na kterou žalovaný poukázal ve vyjádření k žalobě. S učiněnými závěry žalovaného i odůvodněním, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu se soud plně ztotožňuje.

Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje krajský soud i neudělení azylu dle § 13 a 14 zákona o azylu. K udělení azylu dle § 13 zákona o azylu (tzv. azyl za účelem sloučení rodiny), který sice zohledňuje rodinné vazby, ale uplatňuje se toliko vůči zákonem vymezenému okruhu rodinných příslušníků azylanta, nebyl v případě žalobce shledán zákonný podklad, neboť žalobce není rodinným příslušníkem azylanta, jemuž byl udělen azyl dle § 12 nebo 14 cit. zákona.

Podle ustanovení § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.

Udělení humanitárního azylu je zcela na volné úvaze správního orgánu a rozhodnutí o něm podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda při zjišťování podkladů takového úsudku byla dodržena pravidla tzv. spravedlivého procesu. Za splnění těchto předpokladů není soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Na udělení azylu z humanitárního důvodu není právní nárok. Pokud žalovaný odůvodnil, že při

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

posouzení rodinné, sociální, ekonomické situace a zdravotního stavu a věku žalobce neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu, soud takovému závěru přisvědčuje. K udělení azylu z humanitárních důvodů se opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud. Lze tak odkázat na jeho rozhodnutí č.j. Azs 8/2004 ze dne 11.3. 2004, v němž se podává: „Smysl institutu humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, spočívá v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty ustanovení § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na případy, jež byly předvídatelné v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu (např. u osob zvláště těžce postižených či nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, ať už způsobenou lidskými či přírodními faktory), ale i na situace, jež předvídané či předvídatelné nebyly. Míra volnosti této jeho reakce je pak omezena pouze zákazem libovůle, vyplývajícím pro orgány veřejné moci z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu“. Soud má za to, že žalovaný měl dostatek podkladů pro případné rozhodnutí ve smyslu § 14 zákona o azylu, při posuzování nevybočil z mezí stanovených zákonem a jeho rozhodnutí je v souladu i s dosavadní ustálenou judikaturou.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

Následně správní orgán postupoval dle § 28 zákona o azylu a zkoumal, nesplňuje-li žalobce důvody k udělení tzv. doplňkové ochrany tak, jak je upravena v ust. § 14a a § 14b zákona o azylu.

Dle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle § 14a odst. 2 téhož zákona se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

Podle § 14b odst. 1 zákona o azylu se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení. Podle § 14b odst. 2 téhož zákona se

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :
rodinným příslušníkem pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí manžel osoby požívající doplňkové ochrany, svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let, rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let, nebo zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu. Podle § 14b odst. 3 zákona o azylu je předpokladem pro udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Podle §14b odst. 4 zákona o azylu v případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.

Smyslem a účelem doplňkové ochrany je poskytnout subsidiární ochranu a možnost legálního pobytu na území České republiky těm žadatelům o mezinárodní ochranu, kterým nebyl udělen azyl, ale u nichž by bylo z důvodů taxativně uvedených v § 14a zákona o azylu neúnosné nebo jinak nežádoucí požadovat jejich vycestování. V odůvodnění této části rozhodnutí žalovaný vycházel jak z výpovědí žalobce, tak z informací získaných v průběhu správního řízení ohledně změněné aktuální situace v zemi původu žalobce a vypořádal se s nimi při posuzování skutečnosti, zda žalobci hrozí pro případ návratu skutečné nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Žalobce neuvedl žádné opodstatněné azylově relevantní obavy pro případ návratu, obava z pomsty ze strany Muslimského bratrstva, jak je uvedeno výše, není z důvodů nastalých společensko-politických změn v Egyptě reálná.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :
Z podkladových informací dále vyplývá, že v Egyptě aktuálně neprobíhá ozbrojený konflikt, v jehož důsledku by žalobce byl ohrožen vážnou újmou ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Vycestování žalobce není v rozporu ani s mezinárodními závazky ČR, kdy i podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu rodinné vazby (v případě žalobce toliko přátelský vztah s občankou ČR) nejsou důvodem, který by sám o sobě bylo možno podřadit pod důvody k udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu (dle usnesení NSS č.j. 2 Azs 66/2008 ze dne 8.1.2009). Soud dále konstatuje, že ani v případě reálného rodinného života neukládá článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod všeobecný závazek akceptovat volbu dotčených osob ohledně země jejich společného pobytu (viz rozhodnutí NSS č.j. 2 Azs 24/2010 ze dne 6.8.2010 a č.j. 9 Azs 5/2009 ze dne 11.6.2009; všechna rozhodnutí NSS jsou dostupná na www.nssoud.cz).

Soud má pro provedeném přezkumu za to, že žalovaný se v odůvodnění i této části rozhodnutí zabýval všemi zákonnými důvody pro udělení některé z forem doplňkové ochrany, jakož i posouzením hledisek vážné újmy dle § 14a odst. 2 zákona o azylu, a proto se s jeho závěry a odůvodněním i této části rozhodnutí ztotožňuje a dovoluje si na ně odkázat, jak připouští rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, dle kterého *...je-li rozhodnutí žalovaného důkladné, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyně JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : *námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, není praktické a ani časově úsporné zdlouhavě a týmiž nebo jinými slovy říkat totéž. Naopak je vhodné správné závěry si přisvojit se souhlasnou poznámkou.*“

Krajský soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, dle jeho názoru bylo rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný, který měl ve věci plný úspěch, by měl právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému však žádné náklady v řízení před soudem nevznikly, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o : Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 14. listopadu 2014

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce **A. S. A.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Haškova 1714/3, 500 02 Hradec Králové, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2014, č.j. OAM-273/ZA-ZA02-LE21-2013, ve věci mezinárodní ochrany, t a k t o :

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně